Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. spalio 18 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Iranui taikomos ribojamosios priemonės siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui — Lėšų įšaldymas — Ieškinys dėl panaikinimo — Ieškinio pareiškimo terminas — Reikalavimų tikslinimas — Priimtinumas — Pareiga motyvuoti — Teisė į gynybą — Teisė į veiksmingą teisminę gynybą — Akivaizdi vertinimo klaida — Panaikinimo sukeliamų padarinių laiko atžvilgiu pakeitimas“

Byloje T-418/14

Sina Bank, įsteigta Teherane (Iranas), atstovaujama advokatų B. Mettetal ir C. Wucher-North,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą B. Driessen ir D. Gicheva,

atsakovę,

dėl remiantis SESV 263 straipsniu pateikto prašymo panaikinti, pirma, 2014 m. kovo 15 d. Pranešime asmenims ir subjektams, kuriems taikomos Tarybos sprendime 2010/413/BUSP ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui numatytos ribojamosios priemonės (OL C 77, 2014, p. 1), suformuluotą Tarybos sprendimą palikti ieškovės pavadinimą įtrauktą į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, 2010, p. 39), iš dalies pakeisto 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimu 2010/644/BUSP (OL L 281, 2010, p. 81), II priede ir į 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, 2012, p. 1), IX priede pateiktą sąrašą ir, antra, 2014 m. lapkričio 7 d. Tarybos sprendimą 2014/776/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 325, 2014, p. 19), 2014 m. lapkričio 7 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1202/2014, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 325, 2014, p. 3), 2015 m. birželio 25 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/1008, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 161, 2015, p. 19), ir 2015 m. birželio 25 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/1001, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L161, 2015, p. 1), kiek šiais aktais ieškovės pavadinimas paliktas Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priede ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateiktame sąraše,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová (pranešėja) ir E. Buttigieg,

posėdžio sekretorė M. Junius, administratorė,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. balandžio 8 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1. *Irano Islamo Respublikai nustatytos ribojamosios priemonės*

1 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų su branduolinių ginklų platinimo rizika susijusią veiklą ir branduolinių ginklų siuntimo į taikinį sistemų kūrimo veiklą (toliau – branduolinių ginklų platinimas arba branduolinių ginklų platinimo veikla).

2. *Ieškovei taikomos ribojamosios priemonės*

2 Ieškovė *Sina Bank* yra Irane įsteigtas bankas, įregistruotas kaip valstybinė akcinė bendrovė.

3 2010 m. liepos 26 d. ieškovės pavadinimas įtrauktas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, 2010, p. 39), II priede pateiktą sąrašą.

4 Dėl to ieškovės pavadinimas įtrauktas ir į 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, 2007, p. 1) V priede pateiktą sąrašą. Nuostata dėl jo įtraukimo įsigaliojo 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis (OL L 195, 2010, p. 25), paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną. Pagal šią nuostatą buvo įšaldytos ieškovės lėšos ir ekonominiai ištekliai (toliau – lėšų įšaldymas).

5 Ieškovės pavadinimo įtraukimas į Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 423/2007 V priede pateiktą sąrašą pagrįstas tokiais motyvais:

„Šis bankas labai glaudžiai susijęs su „Daftar“ [([Islamo revoliucijos] vadovo biuras, kurio administracijoje yra apie 500 darbuotojų)] interesais. Bankas prisideda prie strateginių režimo interesų finansavimo.“

6 2010 m. liepos 27 d. raštu Europos Sąjungos Taryba informavo ieškovę apie jos pavadinimo įtraukimą į sąrašą, pateiktą Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 423/2007 V priede. Šių aktų kopijos buvo pridėtos prie šio rašto.

7 2010 m. rugsėjo 8 d. raštu ieškovė pateikė Tarybai pastabas dėl nagrinėjamo įtraukimo ir paragino Tarybą jį persvarstyti.

8 Iš naujo apsvarsčiusi ieškovės situaciją Taryba paliko jos pavadinimą įtrauktą į Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimu 2010/644/BUSP (OL L 281, 2010, p. 81), įsigaliojusiu tą pačią dieną, II priede pateiktą sąrašą.

9 Priėmus 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas Nr. 423/2007 (OL L 281, 2010, p. 1,), įsigaliojusį 2010 m. spalio 27 d., dėl tų pačių motyvų, kaip nurodytieji šio sprendimo 5 punkte, ieškovės pavadinimas įtrauktas į minėto reglamento VIII priede pateiktą sąrašą.

10 2010 m. spalio 28 d. raštu, apie kurį ieškovei pranešta 2010 m. gruodžio 5 d., Taryba ją informavo, kad persvarsčiusi jos situaciją ir atsižvelgusi į 2010 m. rugsėjo 8 d. rašte išdėstytas pastabas ji nusprendė, kad ribojamosios priemonės ieškovei turėjo ir toliau būti taikomos.

11 2010 m. gruodžio 6 ir 20 d. raštais ieškovė per savo advokatus ginčijo sprendimą toliau taikyti jai nustatytą lėšų įšaldymo priemonę. Kad ieškovė galėtų pasinaudoti teise į gynybą, advokatai prašė Tarybą suteikti jiems galimybę susipažinti su bylos medžiaga ir pateikti tolesnį nustatytos priemonės taikymą ieškovei pagrindžiančių įrodymų.

12 2011 m. sausio 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškinį, kuriuo ieškovė iš esmės prašė panaikinti Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priedą ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priedą tiek, kiek jie su ja susiję. Ta byla buvo įregistruota Bendrojo Teismo kanceliarijoje numeriu T-15/11.

13 2011 m. vasario 22 d. raštu Taryba ieškovės advokatams perdavė dokumentą, pažymėtą numeriu 6724/11, su nurodyta bylos medžiagoje esančia informacija, pagrindžiančia šio sprendimo 5 punkte nurodytus motyvus.

14 2011 m. liepos 18 d. raštu ieškovė vėl ginčijo sprendimą palikti galioti jai taikomą lėšų įšaldymo priemonę.

15 Iš naujo išnagrinėjusi ieškovės situaciją Taryba paliko jos pavadinimą įtrauktą į Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priede ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktą sąrašą, nustačiusi, kad sprendimas toliau taikyti lėšų įšaldymo priemones įsigalioja atitinkamai 2011 m. gruodžio 1 d., t. y. 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimo 2011/783/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 319, 2011, p. 71), priėmimo dieną, ir 2011 m. gruodžio 2 d., t. y. 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1245/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 961/2010 (OL L 319, 2011, p. 11), paskelbimo Oficialiajame leidinyje dieną.

16 2011 m. gruodžio 5 d. raštu, apie kurį ieškovei pranešta tą pačią dieną, Taryba ją informavo, kad ribojamosios priemonės turėjo ir toliau būti taikomos. Šiame rašte Taryba pažymėjo, kad „nors 36 % [ieškovės] akcijų [buvo] parduotos pateikus viešą pasiūlymą jas įsigyti, vis dėlto pagrindinis akcininkas [liko] *Foundation* [*Mostazafan*], vadovui atskaitinga viešosios valdžios institucija“, „todėl, jos nuomone, [ieškovė] [tebebuvo] glaudžiai susijusi su „Daftar“ (vadovo biuras) interesais ir taip prisid[ėjo] prie strateginių režimo interesų finansavimo“.

17 2012 m. sausio 23 d. raštu ieškovė per savo advokatus vėl ginčijo sprendimą toliau taikyti jai nustatytą lėšų įšaldymo priemonę. Kad ieškovė galėtų pasinaudoti teise į gynybą, advokatai prašė Tarybą suteikti jiems galimybę susipažinti su bylos medžiaga ir pateikti tolesnį nustatytos priemonės taikymą ieškovei pagrindžiančių įrodymų.

18 2012 m. vasario 10 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškinį, kuriuo ieškovė iš esmės prašė panaikinti, pirma, Sprendimą 2011/783 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011 tiek, kiek jais, iš naujo apsvarsčius ieškovės situaciją, jos pavadinimas paliktas atitinkamai Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priede ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktuose sąrašuose, ir, antra, Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalį ir Sprendimo 2010/413 19 straipsnio 1 dalies b punktą bei 20 straipsnio 1 dalies b punktą, kiek šios nuostatos su ja susijusios. Bendrojo Teismo kanceliarijoje byla buvo užregistruota numeriu T-67/12.

19 Dėl tų pačių motyvų, kaip nurodytieji šio sprendimo 5 punkte, ieškovės pavadinimas paliktas 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas Nr. 961/2010 (OL L 88, 2012, p. 1), IX priede pateiktame sąraše, nustačius, kad sprendimas toliau taikyti lėšų įšaldymo priemones įsigalioja 2012 m. kovo 24 d.

20 Bendrasis Teismas 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimu *Sina Bank / Taryba* (T-15/11, EU:T:2012:661) panaikino Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priedą ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priedą tiek, kiek jie buvo susiję su ieškove. Vis dėlto jis nurodė, kad ieškovei taikomo Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priedo pasekmės lieka galioti, kol įsigalios sprendimas panaikinti Reglamento Nr. 961/2010 VIII priedą tiek, kiek jis buvo susijęs su ieškove. Apeliacinis skundas dėl 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Sina Bank / Taryba* (T-15/11, EU:T:2012:661) nebuvo pateiktas, todėl jis tapo galutinis ir įsiteisėjo.

21 2014 m. kovo 15 d. Taryba paskelbė pranešimą, skirtą asmenims ir subjektams, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, numatytos Sprendime 2010/413 ir Reglamente Nr. 267/2012 (OL C 77, 2014, p. 1); jame iš naujo apsvarsčius ieškovės situaciją priimtas sprendimas toliau taikyti Sprendime 2010/413 ir Reglamente Nr. 267/2012 numatytas ribojamąsias priemones asmenims ir subjektams, kurių pavardės ir pavadinimai įtraukti į pastarojo sprendimo II priede ir pastarojo reglamento IX priede pateiktą sąrašą.

22 2014 m. balandžio 14 d. raštu ieškovė vėl ginčijo Tarybos sprendimą toliau jai taikyti lėšų įšaldymo priemones.

Po ieškinio pareiškimo susiklosčiusios faktinės aplinkybės

23 2014 m. birželio 4 d. Sprendimu *Sina Bank / Taryba* (T-67/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:348) Bendrasis Teismas, pirma, atmetė ieškinį kaip pareikštą jurisdikcijos jį nagrinėti neturinčiame teisme, kiek jis buvo susijęs su Sprendimo 2010/413 19 straipsnio 1 dalies b punkto ir 20 straipsnio 1 dalies b punkto panaikinimu, ir kaip nepriimtiną, kiek jame buvo reikalaujama panaikinti Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalį, ir, antra, panaikino Sprendimą 2011/783 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011, kiek iš naujo apsvarsčius ieškovės situaciją šiais aktais nuspręsta palikti ieškovės pavadinimą įtrauktą į Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priede ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktą sąrašą. Apeliacinis skundas dėl 2014 m. birželio 4 d. Sprendimo *Sina Bank / Taryba* (T-67/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:348) nebuvo pateiktas, todėl jis tapo galutinis ir įsiteisėjo.

24 2014 m. rugsėjo 1 d. elektroniniu laišku Taryba pranešė ieškovės advokatams, kad iš naujo apsvarsčiusi jos situaciją nusprendė palikti jos pavadinimą įtrauktą į Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priede ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateiktą sąrašą (toliau – ginčijamas sąrašas), remdamasi šiais motyvais:

„Banką *Sina Bank* kontroliuoja „Mostazafan Foundation“, viena iš svarbiausių Irano pusiau valstybinių įmonių, kurią tiesiogiai kontroliuoja <...> vadovas ir kuri *Sina Bank* turi 84 % akcijų paketą. Jis teikia finansines paslaugas *Mostazafan Foundation* ir jos patronuojamųjų skyrių bei bendrovių grupei. Atitinkamai *Sina Bank* per *Mostazafan Foundation* teikia finansinę paramą Irano [v]yriausybei.“

25 Prie šio laiško Taryba pridėjo dokumentus, pažymėtus numeriais MR RELEX 169–174/14; juose pateikti 24 punkte nurodytus motyvus pagrindžiantys įrodymai.

26 2014 m. rugsėjo 17 d. raštu ieškovė ginčijo sprendimą toliau taikyti jai lėšų įšaldymo priemonę. Konkrečiai kalbant, ji ginčijo Irano Islamo Respublikos *Foundation Mostazafan* (toliau – *Foundation*) jos turimų akcijų dalies dydį.

27 2014 m. lapkričio 7 d. Tarybos sprendimu 2014/776/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 325, 2014, p. 19), įsigaliojusiu 2014 m. lapkričio 8 d., ieškovės pavadinimo įtraukimo į Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priede pateiktą sąrašą motyvai buvo pakeisti taip, kaip nurodyta šio sprendimo 24 punkte.

28 Dėl šios priežasties 2014 m. lapkričio 7 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1202/2014, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 325, 2014, p. 3), įsigaliojusiu 2014 m. lapkričio 8 d., ieškovės pavadinimo įtraukimo į Reglamento Nr. 267/2012 IX priede esantį sąrašą motyvai taip pat buvo pakeisti taip, kaip nurodyta šio sprendimo 24 punkte.

29 2014 m. lapkričio 10 d. ieškovei įteiktu raštu Taryba atsakė, kad ieškovei ribojamosios priemonės ir toliau turėjo būti taikomos remiantis šio teismo sprendimo 24 punkte nurodytais motyvais. Papildomai ji nurodė, kad ieškovės teiginys 2014 m. rugsėjo 17 d. rašte, kad *Foundation* priklausančių jos akcijų dalis nuo 2011 m. kovo mėn. sumažėjo nuo 80 % iki 63,52 %, nebuvo įrodytas, be to, jam prieštaravo *Foundation* finansinės ataskaitos už 2012 m., pagal kurias 2012 m. kovo mėn. *Foundation* tebepriklausė 84 % ieškovės akcijų.

30 2015 m. sausio 15 d. raštu ieškovė ginčijo sprendimą toliau jai taikyti lėšų įšaldymo priemonę. Ji dar kartą pakartojo prašymus leisti susipažinti su bylos medžiaga ir su visais tolesnį minėtos priemonės taikymą pagrindžiančiais įrodymais.

31 2015 m. birželio 25 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2015/1008, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 161, 2015, p. 19), ir 2015 m. birželio 25 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/1001, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 161, 2015, p. 1), įsigaliojusiais 2015 m. birželio 27 d., Taryba, iš naujo apsvarsčiusi ieškovės situaciją, vadovaudamasi 24 punkte nurodytais motyvais, paliko ieškovės pavadinimą įtrauktą į ginčijamą sąrašą.

32 2015 m. birželio 26 d. raštu ir elektroniniu laišku Taryba pranešė ieškovės advokatams, kad ieškovei ribojamosios priemonės ir toliau turėjo būti taikomos remiantis šio teismo sprendimo 24 punkte nurodytais motyvais.

33 2015 m. liepos 31 d. raštu ieškovė per savo advokatus ginčijo sprendimą toliau jai taikyti lėšų įšaldymo priemonę ir dar kartą pakartojo prašymus leisti susipažinti su visa bylos medžiaga ir su visais minėtos priemonės taikymą pagrindžiančiais įrodymais.

Procesas ir šalių reikalavimai

34 2014 m. gegužės 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškinį, kuriuo ieškovė prašė panaikinti 2014 m. kovo 15 d. paskelbtame pranešime suformuluotą Tarybos sprendimą palikti ieškovės pavadinimą įtrauktą į ginčijamą sąrašą (toliau – ginčijamas sprendimas) ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą tiek, kiek jie su ja susiję.

35 2014 m. rugsėjo 2 d. Taryba pateikė atsiliepimą į ieškinį.

36 2014 m. spalio 22 d. ieškovė pateikė dubliką.

37 2014 m. gruodžio 4 d. Taryba pateikė tripliką.

38 2015 m. sausio 16 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė pirmąjį dokumentą, patikslinantį jos reikalavimus; ji į juos įtraukė Sprendimą 2014/776 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1202/2014, kiek jais jos pavadinimas buvo paliktas ginčijamame sąraše.

39 2015 m. vasario 9 d. Taryba pateikė savo pastabas dėl pirmojo dokumento, kuriuo patikslinami reikalavimai šioje byloje.

40 2015 m. rugsėjo 20 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė antrąjį dokumentą, patikslinantį jos reikalavimus; ji į juos įtraukė ir Sprendimą 2015/1008, taip pat Įgyvendinimo reglamentą 2015/1001, kiek jais jos pavadinimas buvo paliktas ginčijamame sąraše.

41 2015 m. lapkričio 4 d. Taryba pateikė savo pastabas dėl antrojo dokumento, kuriuo patikslinami reikalavimai šioje byloje.

42 Teisėjui pranešėjui pasiūlius, Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies a, b ir d punktuose numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių atsakyti į tam tikrus klausimus, pateikti nuomonę arba informaciją ir tam tikrus dokumentus. Šalys šiuos prašymus įvykdė per nustatytus terminus.

43 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus per 2016 m. balandžio 8 d. posėdį.

44 Ieškinyje ir pareiškimuose, kuriais patikslinami reikalavimai, ieškovė Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą, kiek jis su ja susijęs,

— panaikinti Sprendimą 2014/776 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1202/2014, kiek šiais aktais jos pavadinimas paliktas įtrauktas į ginčijamą sąrašą,

— panaikinti Sprendimą 2015/1008 ir Įgyvendinimo reglamentą 2015/1001 (toliau, kai nagrinėjami kartu su Sprendimu 2014/776 ir Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1202/2014, – ginčijami aktai), kiek šiais aktais jos pavadinimas paliktas įtrauktas į ginčijamą sąrašą,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

45 Taryba Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

— atmesti pirmąjį reikalavimą, kiek juo prašoma panaikinti Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą, kiek jis susijęs su ieškove, ir trečiąjį reikalavimą, kaip nepriimtinus,

— atmesti likusią ieškinio dalį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. *Dėl priimtinumo*

Dėl pirmojo reikalavimo, kiek juo prašoma panaikinti Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą, kiek jis susijęs su ieškove, priimtinumo

46 Taryba prašo atmesti pirmąjį reikalavimą, kiek juo prašoma panaikinti Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą, kiek jis susijęs su ieškove, kaip nepriimtiną. Reglamentas Nr. 267/2012 priimtas 2012 m. kovo 23 d. Jis paskelbtas ir įsigaliojo 2012 m. kovo 24 d. Vadinasi, 2014 m. gegužės 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos gautame ieškinyje (žr. šio teismo sprendimo 34 punktą) nurodytas reikalavimas pateiktas gerokai praleidus SESV 263 straipsnyje nustatytą terminą.

47 Ieškovė prašo atmesti nepriimtinumo pagrindą. Ji teigia, kad jos reikalavimas panaikinti tiek ginčijamą sprendimą, tiek Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą, kiek jame, vadovaujantis ginčijamu sprendimu ir, nepaisant paskelbto 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Sina Bank* / *Taryba* (T-15/11, EU:T:2012:661), paliktas įtrauktas jos pavadinimas, yra priimtinas.

48 Šiuo klausimu pirmiausia konstatuotina, kad šio ieškinio dėl Reglamento Nr. 267/2012 IX priedo, kiek jis susijęs su ieškove, panaikinimo reikalavimas tapatus reikalavimui, kuriuo tiesiogiai siekiama, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, t. y. 2014 m. kovo 15 d. paskelbtame pranešime suformuluotas Tarybos sprendimas palikti ieškovės pavadinimą įtrauktą į ginčijamą sąrašą. Iš tikrųjų ir vienas, ir kitas iš esmės susiję su tuo pačiu aktu, t. y. su aktu, kuriuo, kaip nurodyta 2014 m. kovo 15 d. paskelbtame pranešime, Taryba persvarsčiusi nusprendė palikti ieškovės pavadinimą ginčijamame sąraše.

49 Toliau pažymėtina, kad, vadovaujantis SESV 275 straipsnio antra pastraipa ir SESV 263 straipsnio ketvirta ir šešta pastraipomis, ieškovė turi *locus standi* reikalauti panaikinti iš naujo apsvarsčius ieškovės situaciją priimtą sprendimą palikti jos pavadinimą ginčijamame sąraše, kuriuo remiantis jai toliau taikomos ribojamosios priemonės (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Sina Bank* / *Taryba*, T-15/11, EU:T:2012:661, 34 ir 38 punktus).

50 Galiausiai primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką ieškinio dėl akto, kuriuo nustatomos individualios ribojamosios priemonės, panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą pareiškimo terminas kiekvieno iš asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, atžvilgiu pradedamas skaičiuoti nuo pranešimo šiems asmenims apie šį aktą dienos (šiuo klausimu žr. 2013 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Gbagbo ir kt.* / *Taryba*, C-478/11 P–C- 482/11 P, EU:C:2013:258, 59 punktą).

51 Kai asmens ar subjekto, kuriam taikomas ribojamąsias priemones nustatantis aktas, adresas žinomas Tarybai, ji privalo apie nagrinėjamą aktą pranešti jam šiuo adresu (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Bank Melli Iran* / *Taryba*, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 47–52 punktus). Kaip matyti iš teismo praktikos, kadangi ieškinio pareiškimo terminas pradedamas skaičiuoti nuo pranešimo apie aktą, kuriuo nustatomos ribojamosios priemonės, dienos, šis terminas asmens arba subjekto, kuriam šis aktas taikomas ir kurio adresas Tarybai žinomas, nepradedamas skaičiuoti, kol apie šį aktą jam faktiškai nepranešama minėtu adresu (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bank Melli Iran* / *Tarybą*, T-35/10 ir T-7/11, EU:T:2013:397, 57 ir 59 punktus ir 2014 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Mayaleh / Taryba*, T-307/12 ir T-408/13, EU:T:2014:926, 66 punktą).

52 Nagrinėjamu atveju iš byloje esančios informacijos, konkrečiai iš Reglamento Nr. 267/2012 IX priedo, matyti, kad Tarybai buvo žinomas tikslus ieškovės adresas. Vadinasi, ji privalėjo asmeniškai pranešti apie ginčijamą sprendimą. Tačiau Taryba paskelbė pranešimą Oficialiajame leidinyje, o kadangi ieškinio pareiškimo termino eiga prasideda nuo pranešimo apie aktą dienos, jis negalėjo būti pradėtas skaičiuoti.

53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad, pirma, šio ieškinio dėl Reglamento Nr. 267/2012 IX priedo, kiek jis susijęs su ieškove, panaikinimo reikalavimas nėra savarankiškas reikalavimo, kuriuo siekiama, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, su kuriuo jis sutampa, atžvilgiu, ir, antra, nepriimtinumo pagrindas, paremtas tuo, kad ieškinys, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, pareikštas pavėluotai, yra nepagrįstas, todėl turi būti atmestas.

Dėl trečiojo reikalavimo priimtinumo

54 Taryba prašo atmesti kaip nepriimtiną trečiąjį reikalavimą, kuriuo siekiama kad būtų panaikintas Sprendimas 2015/1008 ir Įgyvendinimo reglamentas 2015/1001, kiek šiais aktais ieškovės pavadinimas paliktas ginčijamuose sąrašuose. Kaip matyti iš 2015 m. liepos 31 d. rašto (šio teismo

sprendimo 33 punktas), ieškovei apie nagrinėjamus aktus tikrai buvo pranešta per jos advokatus. Be to, iš tam tikrų 2010 m. gruodžio 6 d. rašto (šio teismo sprendimo 11 punktas) frazių galima daryti prielaidą dėl su ieškove sudaryto susitarimo dėl pranešimų, jai siunčiamų per jos advokatus, kaip jis suprantamas 2014 m. lapkričio 5 d. Sprendime *Mayaleh* / *Taryba* (T-307/12 ir T-408/13, EU:T:2014:926, 74 punktas) suformuotoje teismo praktikoje, buvimo. Apie Sprendimą 2015/1008 ir Įgyvendinimo reglamentą 2015/1001 ieškovės advokatams pranešta 2015 m. birželio 26 d. (šio teismo sprendimo 32 punktas), taigi nuo šios datos turi būti pradėtas skaičiuoti ieškinio dėl šių aktų panaikinimo terminas ir jis baigėsi 2015 m. rugsėjo 5 d. Vadinasi, 2015 m. rugsėjo 20 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos gautame antrame pareiškime, patikslinančiame reikalavimus, nurodytas reikalavimas (šio teismo sprendimo 40 punktas) pateiktas praleidus terminą.

55 Ieškovė prašo atmesti šį nepriimtinumo pagrindą kaip nepagrįstą.

56 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką teikiant prašymus patikslinti reikalavimus taikomas SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje nustatytas reikalavimas dėl ieškinio pareiškimo termino laikymosi (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-35/10 ir T-7/11, EU:T:2013:397, 55 punktą ir 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Bank Kargoshaei ir kt.* / *Taryba*, T-8/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:470, 40 punktą).

57 Kad ieškovės atžvilgiu būtų buvęs pradėtas skaičiuoti šis ieškinio pareiškimo terminas, Taryba, kuri žinojo ieškovės adresą, turėjo jai asmeniškai pranešti apie Sprendimą 2015/1008 ir Įgyvendinimo reglamentą 2015/1001 (šio teismo sprendimo 51 punktas).

58 Nagrinėjamu atveju apie Sprendimą 2015/1008 ir Įgyvendinimo reglamentą 2015/1001 Taryba ieškovei pranešė per jos advokatus 2015 m. birželio 26 d. raštu ir elektroniniu laišku (šio teismo sprendimo 32 punktas).

59 Taryba, atsakydama Bendrajam Teismui į jo rašytinį prašymą (šio teismo sprendimo 42 punktas), pateikė patvirtinimą apie rašto įteikimą paštu, kuris įrodo, kad ieškovės advokatai 2015 m. birželio 26 d. raštą gavo 2015 m. liepos 1 d.

60 Tačiau primintina, kad SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje nurodytas „pranešim[as] apie [aktą] ieškovui“, o ne pranešimas apie aktą jo atstovui. Darytina išvada: jeigu tam, kad būtų pradėtas skaičiuoti ieškinio pareiškimo terminas, apie aktą turi būti pranešta, šis aktas iš principo turi būti pateiktas asmeniui, kuriam yra skirtas, o ne jam atstovaujantiems advokatams. Iš tikrųjų pagal nusistovėjusią teismo praktiką pranešti ieškovo atstovams reiškia pranešti asmeniui, kuriam skirtas pranešimas, tik jeigu tokia pranešimo forma aiškiai numatyta teisės aktuose arba šalių susitarime (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 8 d. Nutarties *Thoss* / *Audito Rūmai*, T-545/08, nepaskelbta Rink., EU:T:2009:260, 41 ir 42 punktus; 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *BVGD* / *Komisija*, T-104/07 ir T-339/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:366, 146 punktą ir 2014 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Mayaleh* / *Taryba*, T-307/12 ir T-408/13, EU:T:2014:926, 74 punktą).

61 Nagrinėjamu atveju taikytinuose teisės aktuose, t. y. Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 267/2012 46 straipsnio 3 dalyje, neužsimenama apie galimybę pranešti apie asmeniui ar subjektui nustatytą ribojamąją priemonę pranešant jo atstovui, o tiesiogiai nurodyta, kad kai susijusio asmens arba subjekto adresas žinomas, apie sprendimą jam taikyti ribojamąsias priemones turi būti pranešama tiesiogiai. Vadinasi, apie Sprendimą 2015/1008 ir Įgyvendinimo reglamentą 2015/1001 turėjo būti pranešta asmeniškai ieškovei, nes Taryba žinojo jos adresą (šio teismo sprendimo 52 punktas).

62 Be to, atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus (šio teismo sprendimo 42 punktas) ir teismo posėdyje ieškovė ginčijo aplinkybę, kad tarp jos ir Tarybos buvo sudarytas susitarimas dėl pranešimų jai siuntimų jos advokatų adresu, t. y. per jos advokatus. Iš tikrųjų remiantis bylos medžiaga negalima daryti išvados, kad ieškovė ir Taryba būtų sudariusios tokį susitarimą. Žinoma,

kaip matyti iš bylos medžiagos, į tiesiogiai ieškovei nusiųstą 2010 m. spalio 28 d. Tarybos raštą (šio teismo sprendimo 10 punktas) jos advokatai atsakė 2010 m. gruodžio 6 d. ir gruodžio 20 d. raštais (šio teismo sprendimo 11 punktas), kurių apatinėje dalyje buvo informacija apie jų biuro adresą ir kuriuose jie prašė Tarybos leisti jiems susipažinti su bylos medžiaga ir pateikti įrodymų, pagrindžiančių jos sprendimą jų klientei taikyti ribojamąsias priemones, ir kad būtent darydama nuorodą į šiuos raštus Taryba vėliau tiesiogiai ieškovės advokatams nusiuntė 2011 m. vasario 22 d. raštą (šio teismo sprendimo 13 punktas). Nors šis pasikeitimas raštais patvirtina, kad ieškovė į Tarybą kreipėsi per savo advokatus ir nors pastarieji prašė leisti jiems susipažinti su bylos medžiaga arba pateikti tam tikrus dokumentus, vis dėlto tuo remiantis negalima daryti išvados, kad ieškovė leido Tarybai, nukrypstant nuo taikytinuose teisės aktuose numatytų nuostatų (šio teismo sprendimo 61 punktas), siųsti jai pranešimus netiesiogiai, per jos advokatus. Be kita ko, iš 2011 m. liepos 18 d. (šio teismo sprendimo 14 punktas) ir 2011 m. gruodžio 5 d. (šio teismo sprendimo 16 punktas) raštų matyti, kad atskirais atvejais ieškovė ir Taryba siuntė pranešimus tiesiogiai viena kitai. Be to, iš 2015 m. sausio 15 d. ir liepos 31 d. raštų (šio teismo sprendimo 30 ir 33 punktai) matyti, jog ieškovė norėjo, kad reikšmingi Tarybos bylos dokumentai būtų pateikti jai tiesiogiai. Todėl konstatuotina, kad ieškovė su Taryba nesudarė jokio susitarimo dėl pranešimų jai siuntimų jos advokatų adresu, t. y. per jos advokatus.

63 Atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes reikia nuspręsti, kad pranešimų apie nagrinėjamus aktus siuntimas ieškovės advokatams neprilygsta [tiesioginiam] pranešimui, taigi ir pranešimui apie šiuos aktus pačiai ieškovei.

64 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visas ieškinys priimtinas.

2. *Dėl esmės*

65 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais, grindžiamais atitinkamai, pirma, pareigos motyvuoti, teisės į gynybą paisymo principo ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu ir, antra, akivaizdžia vertinimo klaida.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti, teisės į gynybą paisymo principo ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu

66 Ieškovės teigimu, priėmusi ginčijamą sprendimą (šio teismo sprendimo 34 punktas) ir ginčijamus aktus (šio teismo sprendimo 44 punkto trečia įtrauka) (toliau – kaip aptariami kartu – skundžiami aktai) Taryba pažeidė pareigą motyvuoti, teisės į gynybą paisymo principą ir teisę į veiksmingą teisminę gynybą, kaip jos aiškinamos Europos Sąjungos teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teisme, nes jam nebuvo pateikti nei tikslūs motyvai, nei įrodymai arba dokumentai, pateisinantys jos pavardės palikimą ginčijamame sąraše. Ieškovė teigia, kad motyvavimo stoka yra esminis procedūrinio reikalavimo pažeidimas, kuris negali būti ištaisytas vien tuo, kad suinteresuotasis asmuo apie sprendimo motyvus sužino per procesą Sąjungos teisme. Vieninteliai motyvai, apie kuriuos jai buvo pranešta prieš pareiškiant šį ieškinį, buvo nurodyti šio teismo sprendimo 5 punkte. Kaip tai buvo pripažinta 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendime *Sina Bank* / *Taryba* (T-15/11, EU:T:2012:661), šie motyvai nepakankami, nes pernelyg lakoniški ir bendro pobūdžio. Be to, jai nebuvo pateikta jokių įrodymų dėl tariamų jos ryšių su „Daftar“ ir jos prisidėjimo prie „strateginių režimo interesų“, kurie iki šiol nebuvo apibrėžti, finansavimo galimybės. Bet kuriuo atveju pateikti motyvai klaidingi, nes, pirma, nėra jokio įrodymo, kad ji tebėra kontroliuojama *Foundation* arba „Daftar“ arba su pastaruoju susijusi ir, antra, ji finansuoja beveik išimtinai tik privačius asmenis ir privataus kapitalo įmones ir tik nedideliu mastu vyriausybę ar valstybės subjektus. 2011 m. gruodžio 5 d. rašte pateikti papildomi motyvai (šio teismo sprendimo 16 punktas) negali būti laikomi pakankamu ginčijamų aktų motyvavimu. Taryba juose tik nurodė, kad *Foundation* yra pagrindinis ieškovės akcininkas, tačiau tiksliau neapibrėžė, nei kokius „strateginius režimo interesus“ ji finansavo, nei kurios konkrečiai Sprendimo 2010/413 ir Reglamento Nr. 267/2012 nuostatos pagrindė jos pavadinimo palikimą ginčijamame sąraše. Taryba nepaisė jos

prašymų ir nepateikė jokios išsamios informacijos dėl jos pavadinimo palikimo ginčijamame sąraše. Vien informacija, kurią ji perdavė arba rėmėsi, negali būti skundžiamuose aktuose pateiktų teiginių įrodymas. Specifinės ir konkrečios informacijos skundžiamuose aktuose nebuvimas neleidžia jai suprasti jų reikšmės ir užkerta jai kelią pasinaudoti teise į gynybą ir teise į veiksmingą teisminę gynybą.

67 Taryba neigia ieškovės argumentus ir prašo atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl pareigos motyvuoti pažeidimo

68 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką pareiga motyvuoti asmens nenaudai priimtą aktą, kuri yra teisės į gynybą paisymo principo dalis, siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, ar turi trūkumų, dėl kurių būtų galima ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme, ir, antra, leisti šiam teismui vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba* / *Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 49 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

69 SESV 296 straipsnyje reikalaujami motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotasis asmuo galėtų sužinoti nustatytos priemonės pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti savo kontrolę (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba* / *Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 50 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

70 Kalbant apie Tarybos priimtą aktą, kuriame nustatytos ribojamosios priemonės, jo motyvuose turi būti nurodytos specifinės ir konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, pasinaudodama diskrecija, mano, jog tokios priemonės turi būti taikomos suinteresuotajam asmeniui (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba* / *Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 52 punktas).

71 Pagal Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 267/2012 46 straipsnio 3 dalį Tarybai taip pat nustatyta pareiga nurodyti konkrečias ir specifines priežastis, dėl kurių buvo imtasi ribojamųjų priemonių pagal šio sprendimo 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir šio reglamento 23 straipsnio 2 dalies a punktą ir 3 dalį, ir apie jas pranešti atitinkamiems asmenims ir subjektams (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Bank Melli Iran* / *Taryba*, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 48 punktą). Pagal teismo praktiką Taryba iš esmės privalo įvykdyti jai tenkančią pareigą motyvuoti pranešdama asmeniškai, nes vien paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nepakanka (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Makhlouf* / *Taryba*, T-383/11, EU:T:2013:431, 47 ir 48 punktus; taip pat šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Bank Melli Iran* / *Taryba*, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 52 punktą).

72 SESV 296 straipsnyje, Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 267/2012 46 straipsnio 3 dalyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti nuostatas, kuriomis remiantis priimtos ribojamosios priemonės. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį bei į interesą gauti paaiškinimus, kurį gali turėti asmenys, kuriems šis aktas skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai bei konkrečiai susijęs. Nereikalaujama motyvuose tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvavimas yra pakankamas, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į kontekstą ir visas nagrinėjamąją sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba* / *Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

73 Kalbant konkrečiai, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jam nustatytos priemonės reikšmę (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba* / *Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

– Dėl ginčijamo sprendimo

74 Kaip matyti iš šio teismo sprendimo 15 ir 16 punktuose nurodytos bylos medžiagos, ginčijamas sprendimas pagrįstas tiek 5 punkte išdėstytais pradiniais motyvais, tiek 16 punkte nurodytais papildomais motyvais, kurie ieškovei buvo nusiųsti 2011 m. gruodžio 5 d. rašte.

75 Atsižvelgiant į visus 5 ir 16 punktuose pateiktus motyvus ieškovei akivaizdžiai buvo siekiama taikyti, pirma, branduolinių ginklų platinimo veikloje dalyvaujančio, tiesiogiai su šia veikla susijusio ar paramą jai teikiančio asmens arba subjekto atliekamos kontrolės kriterijų, įtvirtintą Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punkte, ir, antra, tose pačiose nuostatose įtvirtintą paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijų (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Sina Bank* / *Taryba*, T-15/11, EU:T:2012:661, 70 punktą).

76 Kadangi ginčijamu sprendimu ieškovei taikomas kontrolės kriterijus, jis pagrįstas pradiniais ir papildomais motyvais, kuriais, kaip konstatuota 2014 m. birželio 4 d. Sprendimo *Sina Bank* / *Taryba* (T-67/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:348) 70 punkte, akivaizdžiai siekiama papildyti pradinius motyvus, grindžiamus kontrolės kriterijaus taikymu ieškovei.

77 *Res judicata* įgijusio (šio teismo sprendimo 20 punktas) 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Sina Bank* / *Taryba* (T-15/11, EU:T:2012:661) 82 punkte buvo nuspręsta, kad šio sprendimo 5 punkte nurodyti pradiniai motyvai nebuvo pakankami, todėl lieka išnagrinėti, ar šio sprendimo 16 punkte nurodyti papildomi motyvai nagrinėjamu atveju galėjo juos papildyti taip, kad reikalavimo motyvuoti galų gale buvo paisyta priimant ginčijamą sprendimą. 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendime *Sina Bank* / *Taryba* (T-15/11, EU:T:2012:661, 72–79 punktai) Bendrasis Teismas neturėjo galimybės išreikšti nuomonės pastaruoju klausimu, nes jis tik konstatavo, kad jo nagrinėjamoje byloje ginčijamuose aktuose Taryba pasirėmė papildomais motyvais, kurie ieškovei buvo pateikti tik po šių aktų priėmimo, todėl Taryba pažeidė teisės į gynybą paisymo principą ir, konkrečiai kalbant, ieškovės teisę būti išklausytai prieš priimant aktus.

78 Nagrinėjamu atveju papildomi motyvai leidžia nustatyti asmenis arba subjektus, kurie, Tarybos nuomone, atlieka ieškovės „kontrolę“, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą: skirtingai nei pradiniuose motyvuose, šie asmenys ir subjektai nurodomi ne kaip „vadovo biuras“, o kaip „Foundation“ ir pats „vadovas“.

79 Be to, papildomi motyvai leidžia suprasti būdus, kuriais, anot Tarybos, vadovas ir *Foundation* tiesiogiai arba netiesiogiai atliko ieškovės „kontrolę“, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą. Iš tikrųjų, kaip matyti iš minėtų motyvų, *Foundation* buvo pripažinta tiesiogiai kontroliuojanti ieškovę, motyvuojant tuo, kad ji liko jos „pagrindinis akcininkas“. Be to, kaip matyti iš šių motyvų, vadovas buvo pripažintas netiesiogiai, per *Foundation*, kontroliuojantis ieškovę, nes „ *Foundation* [buvo] vadovui atskaitinga viešosios valdžios institucija“.

80 Nagrinėjamos bylos aplinkybėmis Tarybos vartojamas terminas „atskaitinga“ pakankamai aiškiai leidžia suprasti, kad vadovas atlieka *Foundation* „kontrolę“, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą.

81 Taigi ieškovei 2011 m. gruodžio 5 d. rašte nurodyti papildomi motyvai buvo pakankami, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis ji galėtų suprasti, kad ginčijamu sprendimu jai buvo taikomas kontrolės kriterijus ir kad jis buvo pagrįstas aplinkybe, jog ji buvo kontroliuojama *Foundation*, o per jį – ir vadovo. Be to, Bendrasis Teismas gali remdamasis šiais papildomais motyvais atlikti ginčijamo sprendimo, kiek juo ieškovei taikomas kontrolės kriterijus, pagrįstumo kontrolę.

82 Atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes, reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas, kiek juo ieškovei taikomas kontrolės kriterijus, buvo pakankamai teisiškai motyvuotas Tarybai pateikus papildomus motyvus.

83 Vis dėlto ginčijamas sprendimas nėra pakankamai motyvuotas, kiek juo ieškovei taikomas paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijus. Iš tikrųjų šio teismo sprendimo 5 punkte nurodytais pradiniais motyvais, iš dalies pakeistais šio teismo sprendimo 16 punkte nurodytais papildomais motyvais, iš esmės tik konstatuojama, kad ieškovė prisideda prie „strateginių režimo interesų finansavimo“ tiek, kiek jos „pagrindinis akcininkas [liko] *Foundation*, vadovui atskaitinga viešosios valdžios institucija“.

84 Net pritarus, kad branduolinių ginklų platinimas galėtų būti pripažintas susijęs su „strateginiais režimo interesais“, ginčijamo sprendimo motyvai neleidžia suprasti specifinių ir konkrečių priežasčių, dėl kurių Taryba manė, kad ieškovė prisidėjo prie branduolinių ginklų platinimo.

85 Iš tikrųjų net darant prielaidą, kad remiantis motyvais, kuriuose užsimenama apie akcijų paketo turėjimu pagrįstus *Foundation* ir ieškovės ryšius, kaip teigia Taryba savo dokumentuose, galima daryti išvadą, kad ieškovė perveda *Foundation* didelius dividendus ir teikia finansines paslaugas, minėtuose motyvuose nepateikiamas joks paaiškinimas, kaip *Foundation* arba vadovas naudojasi minėtomis sumomis arba finansinėmis paslaugomis, kad prisidėtų prie branduolinių ginklų platinimo. Pirma, remiantis ginčijamo sprendimo motyvais negalima daryti išvados, kad *Foundation* tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja branduolinių ginklų platinimo veikloje, o nagrinėjamu atveju toks dalyvavimas negali būti preziumuojamas. Antra, pačiuose motyvuose nenurodoma tokia informacija, kad ieškovės *Foundation* pervedamais dividendais arba teikiamomis finansinėmis paslaugomis būtų arba galėtų būti naudojamasi siekiant tiesiogiai arba netiesiogiai prisidėti prie branduolinių ginklų platinimo. Šiuo atveju toks naudojimasis negali būti preziumuojamas.

86 Tad konstatuotina, kad ginčijamas sprendimas, kiek juo ieškovei taikomas paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijus, nėra pakankamai teisiškai motyvuotas.

87 Taigi reikia pritarti kaltinimui, kad buvo pažeista pareiga motyvuoti, kuris pateiktas siekiant, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, tiek, kiek juo ieškovei taikomas paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijus (šio teismo sprendimo 86 punktas), ir šį kaltinimą atmesti, kiek jis pateiktas siekiant, kad tas pats sprendimas būtų panaikintas tiek, kiek juo ieškovei taikomas kontrolės kriterijus (šio teismo sprendimo 82 punktas).

– Dėl ginčijamų teisės aktų

88 Kaip matyti iš 24, 27, 28, 31 ir 32 punktuose nurodytų bylos aplinkybių, ginčijami aktai pagrįsti naujais motyvais, nurodytais šio teismo sprendimo 24 punkte.

89 Šiuose naujuose motyvuose Taryba priminė ieškovės, *Foundation* ir vadovo ryšius, tiksliai juos apibūdindama, būtent: „[ieškovė] kontroliuoja[ma] <...> *Foundation*, vienos iš svarbiausių Irano pusiau valstybinių įmonių, kurią tiesiogiai kontroliuoja <...> vadovas ir kuri <...> turi 84 % [ieškovės] akcijų paketą. Papildomai ji nurodė, kad „[ieškovė] teik[ė] finansines paslaugas <...> *Foundation* ir jos patronuojamųjų skyrių bei bendrovių grupei“, tuo remdamasi ji padarė išvadą, kad „[ieškovė] per <...> *Foundation* teik[ė] finansinę paramą Irano [v]yriausybei“.

90 Šiais motyvais akivaizdžiai siekiama ieškovei taikyti, pirma, branduolinių ginklų platinimo veikloje dalyvaujančio, tiesiogiai su šia veikla susijusio ar paramą jai teikiančio asmens arba subjekto atliekamos kontrolės kriterijų, įtvirtintą Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punkte, ir, antra, paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijų, įtvirtintą Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte. Vadinasi, kiek tai susiję su pastaruoju aspektu, ginčijami aktai pagrįsti nauju kriterijumi, palyginti su ginčijamu sprendimu (šio teismo sprendimo 75 punktas).

91 Pirma dalis motyvų, išdėstytų 89 punkte, buvo pakankama, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis ieškovė galėtų suprasti, kad ginčijamais aktais jai buvo taikomas kontrolės kriterijus ir kad jis buvo pagrįstas būtent aplinkybe, jog ji buvo kontroliuojama *Foundation*, o per jį ir vadovo. Be to, Bendrasis Teismas gali remdamasis šiais motyvais atlikti ginčijamų aktų, kiek jais ieškovei taikomas kontrolės kriterijus, pagrįstumo kontrolę.

92 Dėl antros dalies motyvų, išdėstytų 89 punkte, pažymėtina, kad jų pakako, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis ieškovė galėtų suprasti, jog ginčijamais aktais jai buvo taikomas paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijus ir jis buvo pagrįstas būtent aplinkybe, jog ji teikė finansines paslaugas *Foundation* ir jos patronuojamųjų skyrių bei bendrovių grupei, kuri, atsižvelgiant į pusiau valstybinį *Foundation* pobūdį ir tiesioginę vadovo kontrolę, reiškė netiesioginę finansinę paramą Irano vyriausybei. Be to, Bendrasis Teismas gali remdamasis šiais motyvais atlikti ginčijamų aktų, kiek jais ieškovei taikomas paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijus, pagrįstumo kontrolę.

93 Atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes konstatuotina, kad ginčijami aktai buvo pakankamai teisiškai motyvuoti, todėl reikia atmesti kaltinimą, susijusį su pareigos nurodyti motyvus pažeidimu, pateiktą siekiant, kad būtų panaikinti minėti aktai.

94 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti kaltinimui dėl pareigos motyvuoti, pateiktą siekiant, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, kiek juo ieškovei taikomas „paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai“ kriterijus (šio teismo sprendimo 86 punktas), taip pat atmesti likusią jo dalį (šio teismo sprendimo 87 ir 93 punktai).

Dėl teisės į gynybą paisymo principo ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimo

95 Pagrindinė teisė, kad būtų paisoma teisės į gynybą per procedūrą prieš nustatant ribojamąsias priemones, yra aiškiai įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, kuriai ESS 6 straipsnio 1 dalyje suteikta tokia pati teisinė galia kaip ir Sutartims, 41 straipsnio 2 dalies a punkte (žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Makhlouf* / *Taryba*, T-383/11, EU:T:2013:431, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

96 Pagal teisės į gynybą paisymo principą reikalaujama, pirma, kad suinteresuotajam asmeniui ar subjektui būtų pranešta apie įrodymus, kuriais pagrįstas jo nenaudai priimtas aktas, ir, antra, kad jam būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl tų įrodymų (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran* / *Taryba*, T-228/02, EU:T:2006:384, 93 punktą).

97 Priimdama sprendimą palikti asmenį ar subjektą sąraše asmenų ar subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, Taryba turi paisyti šio asmens ar subjekto teisės būti iš anksto išklausytam, jeigu sprendime dėl jo palikimo sąraše prieš jį remiasi naujais įrodymais, kurių nebuvo pradiniame sprendime įtraukti į šį sąrašą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija* / *People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 62 punktą ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Makhlouf* / *Taryba*, T-383/11, EU:T:2013:431, 42 ir 43 punktus).

– Dėl ginčijamo sprendimo

98 2011 m. gruodžio 5 d. Taryba asmeniškai panešė ieškovui skundžiamų aktų papildomus motyvus, nurodytus šio teismo sprendimo 16 punkte.

99 Dėl Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinto kontrolės kriterijaus taikymo ieškovei pažymėtina, kad kaip matyti iš 82 punkto, ginčijamo sprendimo motyvavimas buvo pakankamas.

100 Be to, Taryba nurodo, kad pateikė ieškovei visus dokumentus, kuriais pagrįsti šie motyvai (13 punktas).

101 Vadinasi, kitaip, negu kalbant apie 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimu *Sina Bank* / *Taryba* (T-15/11, EU:T:2012:661, 72–79 punktai) (šio teismo sprendimo 77 punktas) panaikintus aktus, ginčijamo sprendimo atveju ieškovė galėjo veiksmingai ginčyti motyvų dėl kontrolės kriterijaus taikymo jai pagrįstumą ir juos pagrindžiančius įrodymus dar iki šio sprendimo priėmimo, be kita ko, 2012 m. sausio 23 d. (šio teismo sprendimo 17 punktas) ir 2014 m. balandžio 14 d. (šio teismo sprendimo 22 punktas) raštuose. Be to, ji galėjo veiksmingai pasinaudoti teise pareikšti ieškinį dėl šių motyvų pagrįstumo, kaip tai patvirtina nagrinėjamas ieškinys.

102 Tačiau kiek ginčijamu sprendimu ieškovei taikomas paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijus, remiantis šio teismo sprendimo 86 punktu darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo motyvavimas nepakankamas. Todėl ieškovė negalėjo iki šio ieškinio pareiškimo arba pačiame ieškinyje veiksmingai ginčyti šio kriterijaus jai taikymo.

103 Konstatuotina, kad ginčijamu sprendimu, kiek juo ieškovei taikomas paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijus, pažeidžiama jos teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą, tačiau juo šios pačios teisės nepažeidžiamos, kiek jame ieškovei taikomas kontrolės kriterijus.

104 Todėl reikia pritarti kaltinimui, grindžiamam teisės į gynybą paisymo principo ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu, pateiktam siekiant, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, kiek juo ieškovei taikomas paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijus, ir atmesti likusią jo dalį, t. y. kiek juo siekiama, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas dėl jame ieškovei taikomo kontrolės kriterijaus.

– Dėl ginčijamų teisės aktų.

105 2014 m. rugsėjo 1 d. Taryba asmeniškai ieškovei pranešė ginčijamų aktų motyvus, išdėstytus šio teismo sprendimo 24 punkte.

106 Kaip matyti iš šio teismo sprendimo 93 punkto, šiuos motyvus galima laikyti pakankamais, atsižvelgiant į teismo praktikos reikalavimus, kiek tai susiję su kontrolės kriterijaus, įtvirtinto Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punkte, ir paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijaus, įtvirtinto Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte, taikymu ieškovei.

107 Be to, Taryba nurodo, kad pateikė ieškovei visus dokumentus, kuriais pagrįsti šie motyvai (šio teismo sprendimo 25 punktas).

108 Ieškovė galėjo veiksmingai ginčyti šiuos motyvus ir juos pagrindžiančius įrodymus dar iki ginčijamų aktų priėmimo, be kita ko, 2014 m. rugsėjo 17 d. (šio teismo sprendimo 26 punktas) ir 2015 m. sausio 15 d. (šio teismo sprendimo 30 punktas) raštuose.

109 Be to, ieškovė galėjo veiksmingai pasinaudoti teise pareikšti ieškinį ir šiame ieškinyje ginčyti, kad „finansiškai rėmė vyriausybę ne daugiau už bet kokį kitą centrinį banką pasaulyje“ ir kad „neteikė skundžiamuose aktuose nurodytos paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai“.

110 Vadinasi, ieškovės teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą nebuvo pažeistos priimant ginčijamus aktus.

111 Taigi reikia atmesti kaltinimą, grindžiamą teisės į gynybą paisymo principo ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu, pateiktą siekiant, kad būtų panaikinti ginčijami aktai.

112 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinio pirmajam pagrindui galima pritarti tik tiek, kiek jis pareikštas dėl ginčijamo sprendimo tiek, kiek juo ieškovei taikomas paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijus. Likusią ieškinio pirmojo pagrindo dalį reikia atmesti.

113 87, 94 ir 104 punktuose konstatuoti pažeidimai nedaro įtakos kontrolės kriterijaus skundžiamuose aktuose ir paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijaus ginčijamuose aktuose taikymui ieškovei, todėl jais negalima pateisinti minėtų aktų panaikinimo. Iš tikrųjų dėl sprendimo, kuriuo nustatomos ribojamosios priemonės, teisėtumo kontrolės Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad, atsižvelgiant į nagrinėjamų ribojamųjų priemonių prevencinį pobūdį, jeigu Sąjungos teismas konstatuoja, kad bent vienas iš nurodytų motyvų yra pakankamai tikslus ir konkretus, kad jis pagrįstas ir kad pats savaime yra pakankamas pagrindas pagrįsti šį sprendimą, aplinkybė, kad kiti iš šių motyvų tokie nėra, negali pateisinti šio sprendimo panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt.* / *Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 130 punktą).

114 Taigi toliau reikia nagrinėti ieškinio antrąjį pagrindą, tačiau tik siekiant išsiaiškinti, ar Taryba, skundžiamuose aktuose taikiusi kontrolės kriterijų ir ginčijamuose aktuose – paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai kriterijų, visuose šiuose aktuose padarė vertinimo klaidą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida

115 Ieškovė kaltina Tarybą, kad ji padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai iš naujo apsvarsčiusi ieškovės situaciją skundžiamuose aktuose nusprendė palikti jos pavadinimą įtrauktą į ginčijamą sąrašą. Ji pažymi, kad vien motyvai, kurie jai buvo pateikti siekiant pagrįsti jos palikimą sąraše, klaidingi, nes ji nesusijusi su „Daftar“ interesais ir neprisideda prie „strateginių režimo interesų“ finansavimo ar, konkrečiau kalbant, prie branduolinių ginklų platinimo veiklos. Taryba neatsižvelgė į aplinkybę, kad jos organizacija ir veikla yra kaip paprasto privataus banko. Jos direktoriai buvo paskirti atsižvelgus į jų įgūdžius ir žinias, nė vieno iš jų nepaskyrė „Daftar“ ir jie su pastaruoju nesusiję. Jos paslaugos ir paskolos dažniau teikiamos privatiems asmenims, subjektams ir įmonėms nei viešojo sektoriaus subjektams. Nors *Foundation* yra jos pagrindinis akcininkas, tuo negalima pateisinti jos pavadinimo palikimo ginčijamame sąraše, nes tiek *Foundation*, tiek „Daftar“ dėl institucinių ir organizacinių priežasčių ar dėl konstitucinio valdžių padalijimo principo, įtvirtinto Irano Konstitucijos 57 straipsnyje, veikia nepriklausomai nuo Irano vyriausybės ar vykdomosios valdžios. Taryba nagrinėjamu atveju netaikė vienintelio kriterijaus, dėl kurio, remiantis teismo praktika, leidžiama asmeniui arba subjektui nustatyti lėšų įšaldymo priemonę, t. y. paramos Irano vyriausybei, kuri, be to, negali būti netiesioginė ir būtinai turi būti tiesioginė, kriterijaus. Taryba, kaip ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės institucijos, turi atsižvelgti į 2014 m. birželio 4 d. Sprendimą *Sina Bank* / *Taryba* (T-67/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:348), kuriuo nuspręsta panaikinti jai taikytą lėšų įšaldymo priemonę.

116 Taryba nesutinka su ieškovės argumentais ir prašo atmesti ieškinio antrąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

117 Kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos, akto, kuriuo asmeniui arba subjektui nustatytos ribojamosios priemonės, teismine kontrolė, be kita ko, reikalauja, kad Sąjungos teismas įsitikintų, kad nagrinėjamas teisės aktas būtų pagrįstas pakankamai svariais faktais. Tai reiškia, kad turi būti tikrinami dėstant motyvus, kuriais pagrįstas šis aktas, nurodyti faktai, todėl teisminė kontrolė nėra apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, bet susijusi su nagrinėjimu, ar šie motyvai arba bent vienas iš jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime patvirtinti šį sprendimą, yra pagrįsti (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba* / *Fulmen ir Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

118 Šiuo tikslu Sąjungos teismas turi atlikti šią analizę ir prireikus prašyti kompetentingos Sąjungos institucijos pateikti konfidencialius arba nekonfidencialius duomenis ar įrodymų, reikšmingų atliekant tokią analizę (žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba* / *Fulmen ir Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 65 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

119 Iš tiesų būtent kompetentinga Sąjungos institucija kilus ginčui turi patvirtinti motyvų, nurodytų dėl atitinkamo asmens ar subjekto, pagrįstumą, o ne šis asmuo ar subjektas turi pateikti šių motyvų pagrįstumą paneigiančių įrodymų (žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba* / *Fulmen ir Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 66 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

120 Pirmiausia, kaip matyti iš 117–119 punktuose nurodytos teismo praktikos, Bendrojo Teismo vykdoma kontrolė nagrinėjamu atveju nėra apribota patikrinimu, ar padaryta vertinimo klaida akivaizdi. Todėl nėra esminė aplinkybė tai, kad, anot ieškovės, Tarybos padaryta klaida akivaizdi.

Dėl ginčijamo sprendimo

121 Kaip buvo pažymėta 75 ir 78–81 punktuose, iš šio teismo sprendimo 5 ir 16 punktuose išdėstytų pradinių ir papildomų motyvų matyti, kad ginčijamas sprendimas pagrįstas ieškovei taikomu kontrolės kriterijumi, įtvirtintu Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punkte, kuriame konkrečiai remiamasi aplinkybe, kad *Foundation*, o per jį ir vadovas, kontroliavo ieškovę.

122 Ieškovės argumentai iš esmės gali būti suprantami kaip kaltinimai Tarybai, kad ginčijamame sprendime ši padarė vertinimo klaidą, kai konstatavo, kad ieškovė buvo kontroliuojama asmens ar subjekto, kuris pripažintas dalyvaujančiu platinant branduolinius ginklus, tiesiogiai su šia veikla susijusiu ar teikiančiu jai paramą, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą.

123 Šiuo aspektu kontrolės kriterijaus taikymas pagrįstas nemaža rizika, kad, įšaldžius pripažinto platinant branduolinius ginklus asmens arba subjekto lėšas, jis darys spaudimą jam priklausantiems ar kontroliuojamiems subjektams, kad apeitų taikomų priemonių poveikį, ir sieks, kad šie tiesiogiai arba netiesiogiai pervestų jam savo lėšas arba atliktų mokėjimus, kurių, užšaldžius jo lėšas, jis pats nebegali atlikti (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 13 d. Sprendimo *Melli Bank / Taryba*, C-380/09 P, EU:C:2012:137, 58 punktą). Atsižvelgiant į tokią riziką, asmenų ir subjektų, kontroliuojamų asmens arba subjekto, kurio lėšos buvo įšaldytos, lėšų įšaldymas yra reikalingas ir tinkamas siekiant užtikrinti nustatytų priemonių veiksmingumą ir garantuoti, kad šios priemonės nebus apeinamos (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 13 d. Sprendimo *Melli Bank* / *Taryba*, C-380/09 P, EU:C:2012:137, 58 punktą).

124 Pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą Taryba įpareigojama įšaldyti visų asmenų arba subjektų, kontroliuojamų asmenų arba subjektų, kurie pripažinti dalyvaujančiais platinant branduolinius ginklus, tiesiogiai su šia veikla susijusiais ar teikiančiais jai paramą, lėšas ir tokiu pagrindu nustatytos priemonės nereikia motyvuoti

aplinkybe, kad pats kontroliuojamas asmuo arba subjektas dalyvauja platinant branduolinius ginklus (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 13 d. Sprendimo *Melli Bank / Taryba*, C-380/09 P, EU:C:2012:137, 39 ir 40 punktus).

125 Atsižvelgiant į Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punkto formuluotę, pagal kurią ji taikytina asmenims ir subjektams, kai „pripažįstama“ arba „nustatoma“ (nelygu kalbinė versija), kad jie dalyvauja platinant branduolinius ginklus, ir į 123 ir 124 punktuose nurodytą teismo praktiką, susijusią su kontrolės kriterijaus taikymu, Tarybai leidžiama nustatyti ribojamąsias priemones tik asmenims ir subjektams, kurių vardai ir pavardės arba pavadinimai buvo įtraukti į sąrašą asmenų ir subjektų, kuriems ribojamosios priemonės taikomos todėl, kad jie kontroliuojami asmenų arba subjektų, kurie „pripažįstami“ arba „nustatomi“ kaip dalyvaujantys platinant branduolinius ginklus, su šia veikla tiesiogiai susiję arba teikiantys jai paramą.

126 Atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą (42 punktas) Taryba nurodė, kad tuo metu, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, nei *Foundation* pavadinimas, nei vadovo vardas ir pavardė nebuvo įtraukti į ginčijamą sąrašą, kuriame išvardyti asmenų arba subjektų, kurie, kaip „pripažįstama“ arba „nustatoma“ oficialiai, dalyvauja platinant branduolinius ginklus, yra su juo tiesiogiai susiję arba teikia tam paramą, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą, vardai, pavardės ir pavadinimai, todėl jiems turi būti taikomos ribojamosios priemonės, kaip antai jų lėšų įšaldymas. Vadinasi, nagrinėjamu atveju nėra rizikos, kad bus apeitos lėšų įšaldymo sankcijos, kuriomis, kaip buvo priminta šio teismo sprendimo 123 punkte, paprastai pateisinamas kontrolės kriterijaus taikymas.

127 Kadangi vadovo vardas ir pavardė ir *Foundation* pavadinimas nebuvo įtraukti į ginčijamą sąrašą tuo metu, kai priimtas ginčijamas sprendimas, Taryba neturėjo kompetencijos priimti minėto sprendimo, kiek pagal jį ieškovei taikomas kontrolės kriterijus.

128 Dėl bet kurio kito sprendimo ieškovė atsidurtų teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą atžvilgiu visiškai jai nepalankioje procedūrinėje padėtyje, nes tam, kad užginčytų nustatytas ribojamąsias priemones, jai tektų ginčyti vadovo ir *Foundation* atsakomybę dėl branduolinių ginklų platinimo ir šiuo klausimu ji negalėtų tikėtis pagalbos iš vadovo ar *Foundation*, kuriems jokia ribojamoji priemonė nebuvo nustatyta.

129 Vadinasi, Taryba padarė vertinimo klaidą ginčijamame sprendime, kai ieškovei taikė kontrolės kriterijų.

130 Tad reikia pritarti šiuo atžvilgiu ieškinio antrajam pagrindui ir konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas nepagrįstas, kiek juo ieškovei taikomas kontrolės kriterijus.

131 Taigi ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas kaip iš dalies nepakankamai motyvuotas (šio teismo sprendimo 87 punktas), be to, prieštaraujantis teisės į gynybą paisymo principui ir teisei į veiksmingą teisminę gynybą (šio teismo sprendimo 104 punktas), ir iš dalies nepagrįstas (šio teismo sprendimo 130 punktas).

Dėl ginčijamų aktų

132 Kaip buvo pažymėta šio teismo sprendimo 90 ir 91 punktuose, iš jo 24 punkte išdėstytų ginčijamų aktų motyvų matyti, kad jie pagrįsti ieškovei taikomu kontrolės kriterijumi, įtvirtintu Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punkte, ir juose konkrečiai remiamasi aplinkybe, kad *Foundation*, o per jį ir vadovas, kontroliavo ieškovę.

133 Ieškovės argumentai iš esmės gali būti suprantami kaip kaltinimai Tarybai, kad ginčijamuose sprendimuose ši padarė vertinimo klaidą, kai konstatavo, kad ieškovė buvo kontroliuojama asmens ar subjekto, kurie pripažinti dalyvaujančiais platinant branduolinius ginklus, tiesiogiai su šia veikla susijusiais ar teikiančiais jai paramą, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą.

134 Dėl priežasčių, išdėstytų šio teismo sprendimo 123–125 punktuose, Tarybai leidžiama nustatyti ribojamąsias priemones tik asmenims ir subjektams, kontroliuojamiems asmenų arba subjektų, kurių vardai ir pavardės arba pavadinimai buvo įtraukti į sąrašą asmenų ir subjektų, kuriems ribojamosios priemonės taikomos kaip asmenims arba subjektams, kurie „pripažįstami“ arba „nustatomi“ kaip dalyvaujantys platinant branduolinius ginklus, su juo tiesiogiai susiję arba teikiantys jam paramą.

135 Atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą (šio teismo sprendimo 42 punktas) Taryba pripažino, kad tuo metu, kai buvo priimti ginčijami aktai, nei *Foundation* pavadinimas, nei vadovo vardas ir pavardė nebuvo įtraukti į ginčijamą sąrašą, kuriame išvardyti asmenų arba subjektų, kurie, kaip pripažįstama arba nustatoma oficialiai, dalyvauja platinant branduolinius ginklus, yra su juo tiesiogiai susiję arba teikia jam paramą, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą, vardai ir pavardės ar pavadinimai. Todėl Taryba neturėjo kompetencijos priimti šių aktų, kiek jais ieškovei taikomas kontrolės kriterijus.

136 Vadinasi, Taryba ginčijamuose sprendimuose padarė vertinimo klaidą, kai ieškovei taikė kontrolės kriterijų.

137 Darytina išvada, kad ginčijami aktai nepagrįsti, kiek jais ieškovei taikomas kontrolės kriterijus.

138 Vis dėlto ginčijami aktai pagrįsti dviejų kitų kriterijų taikymu, todėl vien šios esminės klaidos nepakanka ginčijamų aktų panaikinimui pateisinti, vadovaujantis šio teismo sprendimo 113 punkte nurodyta teismo praktika, pagal kurią šioms priemonėms taikyti pakanka bent vieno iš ribojamąsias priemones nustatančiuose teisės aktuose nurodytų motyvų.

139 Iš tikrųjų, kaip buvo pažymėta šio teismo sprendimo 90 punkte, iš jo 24 punkte išdėstytų ginčijamų aktų motyvų matyti, kad jie pagrįsti ieškovei taikomu paramos Irano vyriausybei kriterijumi, įtvirtintu Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte, ir juose konkrečiai remiamasi aplinkybe, kad ieškovė „teikia finansines paslaugas <...> *Foundation* ir jos patronuojamųjų skyrių bei bendrovių grupei“.

140 Nors savo procesiniuose dokumentuose Taryba nurodo ieškovės *Foundation* pervestus „dividendus ir premijas“ ir, be kita ko, aplinkybę, kad *Foundation*, kaip ieškovės akcininkė, gauna didelius dividendus ir premijas, kuri matyti iš ieškovės įstatų ir ieškinio prieduose pateiktos finansinės ataskaitos už 2010 m. kovo 20 d. pasibaigusius finansinius metus, į šiuos argumentus negali būti atsižvelgta, nes jie nesusiję su specifiniais motyvais, nurodytais aktuose siekiant pagrįsti paramos Irano vyriausybei, t. y. kad ji „teikia finansines paslaugas <...> *Foundation* ir jos patronuojamųjų skyrių bei bendrovių grupei“, kriterijaus taikymą ieškovei.

141 Bendrovės dividendų ar premijų savo akcininkams išmokėjimas iš tikrųjų negali būti prilygintas pirmosios finansinių paslaugų teikimui antriesiems. Vadinasi, šiais argumentais Taryba siekia remtis kita informacija nei ta, kurios pagrindu buvo priimti ginčijami aktai.

142 Ginčijamų aktų teisėtumas gali būti vertinamas tik atsižvelgiant į tas faktines ir teisines aplinkybes, kuriomis remiantis jie buvo priimti, o Bendrasis Teismas negali pritarti Tarybos raginimui galiausiai pakeisti motyvus, kuriais pagrįsti šie aktai (šiuo klausimu žr. 2012 m. spalio 26 d. Sprendimo *Oil Turbo Compressor* / *Taryba*, T-63/12, EU:T:2012:579, 29 punktą).

143 Taigi vertinant ginčijamų aktų pagrįstumą, kiek jais ieškovei taikomas paramos Irano vyriausybei kriterijus, negalima atsižvelgti į Tarybos argumentus dėl dividendų ar premijų išmokėjimo *Foundation*.

144 Bet kuriuo atveju Taryba remiasi tik ieškovės *Foundation* išmokėtais dividendais ir premijomis, o ginčijamuose aktuose nurodytos ieškovės suteiktos finansinės paslaugos ne tik pačiam *Foundation*, bet ir jos patronuojamiems skyriams bei bendrovių grupei.

145 Be to, savo procesiniuose dokumentuose Taryba nurodo aplinkybę, kad *Foundation*, kaip ieškovės akcininkė, „dalyvauja su ja susijusiuose sandoriuose“, kaip matyti iš ieškovės įstatų ir finansinės ataskaitos už 2010 m. kovo 20 d. pasibaigusius finansinius metus.

146 Ieškovė savo ruožtu atsikerta, kad „Taryba nepateikė formalių įrodymų, patvirtinančių, kad ji teikė prioritetą kokiai nors viešosios valdžios institucijai ar valstybės įmonei“, ir pažymi, kad „[j]os duomenys ir finansinės ataskaitos patvirtina, kad beveik visos [jos] paskolos, kreditai ir kitos <...> paslaugos dažniau siūlomos ir (teikiamos) privatiems asmenims ir privataus kapitalo įmonėms nei vyriausybei ir viešojo sektoriaus subjektams“ ir kad „[j]os paslaugos ir paskolos siūlomos (ir teikiamos) įprastiems klientams – privatiems asmenims ir įmonėms, o ne vyriausybei ir valstybės įstaigoms ir įmonėms“, ir daro nuorodą į ieškinio prieduose pateikto jos pagrindinių klientų laikotarpiu nuo 2010 m. kovo mėn. iki lapkričio mėn. sąrašą.

147 Šiuo klausimu reikia priminti, kad paramos Irano vyriausybei kriterijus, kuris išplečia ribojamųjų priemonių taikymo sritį siekiant padidinti Irano Islamo Respublikai daromą spaudimą, apima atitinkamo asmens ar subjekto veiklą, kuri, net nepaisant jos tiesioginio ar netiesioginio ryšio su branduolinių ginklų platinimu, dėl savo kiekybinės ar kokybinės svarbos gali prisidėti prie šio platinimo teikiant Irano vyriausybei materialinę, finansinę arba logistinę paramą ištekliais ar priemonėmis, leidžiančiomis tęsti šį platinimą (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 16 d. Sprendimo N*ational Iranian Oil Company* / *Taryba*, T-578/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:678, 118–120, 140 ir 141 punktus). Paramos Irano vyriausybei kriterijus apima ne bet kokios formos paramą Irano vyriausybei, o tik kiekybiškai ar kokybiškai reikšmingas paramos formas, kurios gali suteikti galimybę minėtai vyriausybei toliau platinti branduolinius ginklus. Kontroliuojant Sąjungos teismui, ginčijamas kriterijus, aiškinamas atsižvelgiant į tikslą daryti spaudimą Irano vyriausybei, kad ši nutrauktų su branduolinių ginklų platinimo rizika susijusią veiklą, objektyviai apibrėžia ribotą kategoriją asmenų ir subjektų, kuriems gali būti taikomos lėšų įšaldymo priemonės (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 16 d. Sprendimo N*ational Iranian Oil Company* / *Taryba*, T-578/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:678, 119 punktą).

148 Nagrinėjamu atveju Taryba teigia, kad ieškovė teikia finansinę paramą Irano vyriausybei ne tiesiogiai, o „per <...> *Foundation*“. Ginčijamų aktų motyvuose, nors *Foundation* apibūdinta kaip „viena iš svarbiausių Irano pusiau valstybinių įmonių, kurią tiesiogiai kontroliuoja vyriausiasis vadovas“, ji nėra tiesiog paprasčiausiai prilyginama Irano vyriausybei.

149 Toks netiesioginis paramos Irano vyriausybei kriterijaus taikymas pagrįstas, atsižvelgiant į minėtu kriterijumi siekiamą tikslą, primintą šio teismo sprendimo 147 punkte, tik jeigu įrodoma, kad asmuo arba subjektas, kaip tarpininkas, pats teikia paramą Irano vyriausybei, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 267/2010 23 straipsnio 2 dalies d punktą, arba minėta vyriausybė jam nurodo tęsti branduolinių ginklų platinimą.

150 Nagrinėjamu atveju nebuvo įrodyta, kad *Foundation* teikė paramą Irano vyriausybei, kaip tai suprantama Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punktą.

151 Vien Tarybos nurodytos aplinkybės, kad *Foundation* yra „viena iš svarbiausių Irano pusiau valstybinių įmonių, kurią tiesiogiai kontroliuoja <...> vadovas“, nepakanka, kad būtų galima įrodyti, jog ji teikė paramą Irano vyriausybei, kuri dėl savo kiekybinės ar kokybinės svarbos gali leisti pastarajai toliau

platinti branduolinius ginklus, kaip to reikalaujama šio teismo sprendimo 147 punkte nurodytoje teismo praktikoje, arba kad Irano vyriausybė ja naudojasi įgyvendindama branduolinių ginklų platinimo politiką.

152 Be to, Taryba neįtraukė *Foundation* pavadinimo į ginčijamą sąrašą asmenų ir subjektų, kurie, kaip pripažįstama arba nustatoma, teikia Irano vyriausybei paramą, kaip tai suprantama pagal Sprendimo Nr. 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punktą, arba kurie dalyvauja platinant branduolinius ginklus, yra su juo tiesiogiai susiję arba teikia tam paramą, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą.

153 Galiausiai šioje byloje Taryba nepateikė jokio įrodymo, kuris patvirtintų, kad *Foundation* teikia paramą Irano vyriausybei arba dalyvauja branduolinių ginklų platinimo veikloje, yra tiesiogiai su ja susijęs ar teikia paramą.

154 Vadinasi, šiuo atveju sąlygos, pateisinančios netiesioginį paramos Irano vyriausybei kriterijaus (šio teismo sprendimo 149 punktas) taikymą ieškovei, nėra tenkinamos.

155 Taigi reikia konstatuoti, kad Taryba ginčijamuose aktuose padarė vertinimo klaidą, kai ieškovei taikė paramos Irano vyriausybei kriterijų.

156 Net nesant reikalo aiškintis, ar ieškovė teikė finansines paslaugas *Foundation*, reikia pritarti ieškinio antrajam pagrindui ir konstatuoti, kad ginčijami aktai, kiek jais ieškovei taikomas paramos Irano vyriausybei kriterijus, nepagrįsti.

157 Vadinasi, ginčijamus aktus reikia panaikinti kaip nepagrįstus.

158 Atsižvelgiant į šio teismo sprendimo 131 ir 157 punktuose padarytas išvadas, reikia patenkinti visą ieškinį ir panaikinti visus skundžiamus aktus.

Dėl skundžiamų aktų panaikinimo padarinių laiko atžvilgiu

159 Atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą (šio teismo sprendimo 42 punktas) Taryba nurodė, kad pagal Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto 2015 m. spalio 18 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2015/1863 (OL L 274, 2015, p. 174), kuris vadovaujantis 2016 m. sausio 16 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2016/37 dėl Sprendimo 2015/1863 taikymo pradžios datos (OL L 11 I, 2016, p. 1) įsigaliojo 2016 m. sausio 16 d., 26 straipsnio 5 dalį ieškovės įtraukimo į ginčijamą sąrašą padariniai sustabdyti. Tačiau jeigu ieškovės pavadinimas dėl Sprendimo 2015/1008 ir Įgyvendinimo reglamento 2015/1001 poveikio liks įtrauktas į ginčijamą sąrašą, išliks rizika, kad jai nustatytos ribojamosios priemonės vėl būtų taikomos tuo atveju, jeigu Irano Islamo Respublika nesilaikytų Vokietijos Federacinei Respublikai, Prancūzijos Respublikai, Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei, Kinijos Liaudies Respublikai, Jungtines Amerikos Valstijoms ir Rusijos Federacijai, kurias parėmė Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai, duotų įsipareigojimų dėl Bendro veiksmų plano su nustatytais veiksmais, kurių reikėtų imtis siekiant rasti ilgalaikį ir visapusišką branduolinio klausimo sprendimą.

160 Dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 2015/1001 reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, nukrypstant nuo SESV 280 straipsnio, Bendrojo Teismo sprendimai, kuriais reglamentas skelbiamas negaliojančiu, įsigalioja tik pasibaigus šio statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam apeliacinio skundo padavimo laikotarpiui arba, jeigu per tą laikotarpį būtų paduotas apeliacinis skundas, nuo apeliacinio skundo atmetimo dienos.

161 Nagrinėjamu atveju Įgyvendinimo reglamentas Nr. 2015/1001 yra reglamentas, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, nes jo 2 straipsnio antroje pastraipoje numatyta, kad šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse, o tai atitinka SESV 288 straipsnyje numatytą reglamento poveikį (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Taryba* / *Bank Saderat Iran*, C-200/13 P, EU:C:2016:284, 121 punktą). Todėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antra pastraipa taikytina Įgyvendinimo reglamentui 2015/1001.

162 Taigi pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą Taryba nuo šio sprendimo įteikimo turi dviejų mėnesių ir dešimties dienų, pridedamų dėl nuotolio, terminą, kad ištaisytų dėl Įgyvendinimo reglamento 2015/1001 nustatytus pažeidimus, prireikus nustatydama ieškovei naujas ribojamąsias priemones.

163 Dėl Sprendimo 2015/1008 reikia priminti, kad pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Bendrasis Teismas gali, jei mano, kad būtina, nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai lieka galutiniai. Šiuo atveju skirtinga sprendimo panaikinti Įgyvendinimo reglamentą 2015/1001 įsigaliojimo diena ir sprendimo dėl Sprendimo 2015/1008 padarinių nebegaliojimo diena gali labai pakenkti teisiniam saugumui, nes Sprendimu 2015/1008 ir Įgyvendinimo reglamentu 2015/1001 ieškovei nustatytos tokios pačios ribojamosios priemonės. Vadinasi, reikia palikti galioti Sprendimo 2015/1008, kiek juo ieškovės pavadinimas paliktas Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priede pateiktame sąraše, padarinius iki šio teismo sprendimo, kiek juo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2015/1001 ir kiek juo ieškovės pavadinimas paliktas Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateiktame sąraše, įsigaliojimo dienos (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Persia International Bank* / *Taryba*, T-493/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:398, 129 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

164 Kadangi kiti skundžiami aktai šiuo metu nekelia padarinių, jiems netaikytina SESV 264 straipsnio antra pastraipa.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

165 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2014 m. kovo 15 d. Pranešime asmenims ir subjektams, kuriems taikomos Tarybos sprendime 2010/413/BUSP ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui numatytos ribojamosios priemonės, suformuluotą Tarybos sprendimą palikti pavadinimą „Sina Bank“ 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP, iš dalies pakeisto 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimu 2010/644/BUSP, II priede ir 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010, IX priede pateiktame sąraše.**

2. **Panaikinti 2014 m. lapkričio 7 d. Tarybos sprendimą 2014/776/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413, 2014 m. lapkričio 7 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1202/2014, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012, 2015 m. birželio 25 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/1008, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413, ir 2015 m. birželio 25 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/1001, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012, kiek šiais aktais pavadinimas „Sina Bank“ paliktas Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priede ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateiktame sąraše.**

3. **Palikti galioti Sprendimo 2015/1008 padarinius, kiek jie susiję su „Sina Bank“, nuo šio teismo sprendimo įsigaliojimo dienos iki Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyto apeliacinio skundo dėl šio teismo sprendimo padavimo termino pabaigos dienos arba, jeigu per tą laikotarpį būtų paduotas apeliacinis skundas, iki apeliacinio skundo atmetimo dienos.**

4. **Priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Paskelbta 2016 m. spalio 18 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės 2

1. Irano Islamo Respublikai nustatytos ribojamosios priemonės 2

2. Ieškovei taikomos ribojamosios priemonės 2

Po ieškinio pareiškimo susiklosčiusios faktinės aplinkybės 4

Procesas ir šalių reikalavimai 5

Dėl teisės 6

1. Dėl priimtinumo 6

Dėl pirmojo reikalavimo, kiek juo prašoma panaikinti Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą, kiek jis susijęs su ieškove, priimtinumo 6

Dėl trečiojo reikalavimo priimtinumo 7

2. Dėl esmės 9

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti, teisės į gynybą paisymo principo ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu 9

Dėl pareigos motyvuoti pažeidimo 10

– Dėl ginčijamo sprendimo 11

– Dėl ginčijamų teisės aktų 12

Dėl teisės į gynybą paisymo principo ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimo 13

– Dėl ginčijamo sprendimo 14

– Dėl ginčijamų teisės aktų. 14

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida 15

Dėl ginčijamo sprendimo 16

Dėl ginčijamų aktų 17

Dėl skundžiamų aktų panaikinimo padarinių laiko atžvilgiu 20

Dėl bylinėjimosi išlaidų 21